

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Bajak
Protokolant:	protokolant sądowy Justyna Chojecka

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2015 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa Gminy Miejskiej K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Sportu i Turystyki

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od Gminy Miejskiej K. na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7 200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 kwietnia 2015 r. Gmina Miejska K. wniosła

o zasądzenie od Skarbu Państwa – Ministra Sportu i Turystyki kwoty 963 457,47 zł z odsetkami ustawowymi do dnia 5 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty. Strona powodowa swoje żądanie oparła na podstawie art. 49 ust. 6 ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Dochodzona kwota stanowiła część środków II transzy dotacji – dofinansowania zadania publicznego związanego

z ubieganiem się w fazach aplikacji i kandydatury przez miasto K.

o przyznanie roli gospodarza Zimowych Igrzysk Olimpijskich i Paraolimpijskich w 2022 roku.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując na zaniechanie przez powoda realizacji celu umowy, przyznając, że do czasu negatywnego wyniku referendum lokalnego strona powoda realizowała część umowy /k. 727 odpowiedź na pozew/.

Sąd ustalił, że w dniu 28 lutego 2014 r. została zawarta umowa nr (...) (...) (...) / (...), pomiędzy Skarbem Państwa - Ministrem Sportu i Turystyki a Gminą Miejską K.. W umowie tej Skarb Państwa zlecił Gminie realizację zadania publicznego związanego z ubieganiem się w fazach aplikacji i kandydatury przez miasto K., wspólnie z regionem (...) po stronie polskiej i słowackiej o przyznanie roli gospodarza Zimowych Igrzysk Olimpijskich i Paraolimpijskich w 2022 r. Zadanie to składać się miało z dwóch części: pierwsza dotyczyła dofinansowania fazy aplikacji, druga dofinansowania fazy kandydatury.

Termin realizacji zadania ustalono od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2014 r. Szczegółowy zakres i opis realizowanego zadania określała oferta wraz

z załącznikami, które stanowiły integralną część umowy.

Na realizację zadania, zleceniodawca przyznał zleceniobiorcy dotację celową w kwocie 12 772 000 zł. Środki miały być przekazane w formie kolejnych transz: I do dnia 4 marca 2014 r. w wysokości 3 970 000 zł, II do dnia 4 kwietnia 2014 r. w wysokości 2 856 138 zł, III do dnia 4 sierpnia 2014 r. w wysokości 2 972 931 zł, IV do dnia 3 października 2014 r. w wysokości 2 972 931 zł.

W przypadku niezakwalifikowania się miasta do fazy kandydatury na podstawie decyzji Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, która miała zapaść podczas seminarium dla miast aplikujących w L. w dniach 8-9 lipca 2014 r., zleceniobiorca zobowiązany był do przedstawienia zleceniodawcy sprawozdania końcowego z wykonania zadania w terminie do 30 dni od daty zakończenia jego realizacji. Niezakwalifikowanie się zleceniobiorcy do fazy kandydatury miało skutkować nieprzekazaniem przez zleceniodawcę środków III i IV transzy.

Strony przewidziały, że umowa może zostać wypowiedziana przez zleceniodawcę ze skutkiem natychmiastowym w przypadku: 1. wykorzystania udzielonej dotacji, lub jej części niezgodnie z przeznaczeniem, 2. nieterminowego lub nienależytego wykonywania umowy, w szczególności zmniejszenia zakresu rzeczowego realizowanego zadania, 3. nieprzedłożenia sprawozdania końcowego przez zleceniobiorcę, 4. odmowy poddania się kontroli bądź niedoprowadzenia do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Umowa mogła być również rozwiązana na mocy porozumienia stron w przypadku wystąpienia okoliczności, z które strony nie ponoszą odpowiedzialności, a które uniemożliwiają wykonanie umowy. W takiej sytuacji skutki finansowe i ewentualny zwrot środków strony miały określić w sporządzonym protokole.

W dniu 13 marca 2014 r. przedstawiciele Polskiego Komitetu Olimpijskiego, K. i Komitetu Konkursowego K. 2022 przedłożyli w siedzibie Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego wniosek aplikacyjny (B. B.-1) zgłaszający K. do konkursu dotyczącego ubiegania się o rolę gospodarza Zimowych Igrzysk Olimpijskich i Paraolimpijskich w 2022 r. (okoliczność bezsporna).

Pismem z dnia 11 kwietnia 2014 r. Minister Sportu i Turystyki zwrócił się do Prezydenta K. o zawarcie aneksu do umowy z 28 lutego 2014 r. Podyktowane do było podjęciem uchwały przez Radę Miasta o przeprowadzeniu referendum lokalnego, którego celem było uzyskanie odpowiedzi na pytanie „czy jest Pan/Pani za zorganizowaniem przeprowadzeniem przez K. Zimowych Igrzysk Olimpijskich w 2022 r.?”. Z uwagi na możliwy negatywny wynik referendum i wynikające stąd zagrożenie niewykonania umowy, w piśmie zawarta była propozycja zmiany umowy w formie aneksu, w zakresie przesunięcia terminu przekazania II transzy dotacji z 4 kwietnia 2014 r. na 20 czerwca 2014 r. /k. 161 – pismo, k. 162 projekt aneksu/. Prezydent K. nie wyraził zgody na podpisanie aneksu /k. 163/.

Pismem z dnia 27 maja 2014 r. Prezydent K. poinformował Ministra Sportu i Turystyki, iż w dniu 25 maja 2014 r. odbyło się referendum, którego negatywny wynik był wiążący dla organu wykonawczego, w związku z czym zwrócił się o rozwiązanie umowy o dotację z uwagi na treść § 11 ust. 3 umowy, tj. wobec wystąpienia okoliczności (jaka było podjęcie uchwały o referendum przez autonomiczny organ stanowiący), za które zleceniodawca ani zleceniobiorca nie ponoszą odpowiedzialności, a uniemożliwiają wykonanie umowy /k. 174/.

W związku z negatywnym wynikiem referendum przeprowadzonego w K. w dniu 25 maja 2014 r. wskazującym na brak poparcia mieszkańców dla idei organizacji (...) w K. w 2022 r. Minister Sportu i Turystyki zwrócił się do Prezydenta K. o zajęcie stanowiska oraz przedstawienie propozycji rozliczenia końcowego dotacji celowej /k. 173 pismo z 28 maja 2014 r./, a pismem z dnia 12 czerwca 2014 r. o zwrot części dotacji w wysokości 3 970 000 zł, wobec nieosiągnięcia celu umowy /k. 737/.

Pismem z 25 czerwca 2014 r. Prezydent K. wskazał, iż nie ma podstaw do domagania się przez Ministra zwrotu kwoty dotacji, zaś umowa pozostaje w mocy, nie została rozwiązana, ani wypowiedziana, nadto wskazał na brak uzasadnienia dla wstrzymania wypłaty środków z II transzy dotacji /k. 179/.

Pismem z dnia 19 lipca 2014 r. Prezydent K. zaproponował podpisanie porozumienia, przesyłając jego projekt, dotyczącego rozliczenia umowy /k. 196/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie złożonych dokumentów. Zeznania świadków B. U. i J. E. nie pozwoliły na ustalenie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia. Sąd oddalił wnioski powoda o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków wskazanych w pozwie, gdyż okoliczności wskazane w tezie dowodowej nie były kwestionowane, stanowiły okoliczność bezsporną.

Sąd zważył, co następuje: zgodnie z art. 11a ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym rada gminy jest organem stanowiącym jednostki samorządu terytorialnego, wyrażającym swoją wolę poprzez uchwały, których wykonanie na podstawie art. 30 ustawy należy do organu wykonawczego – prezydenta miasta. Decyzja o organizacji referendum gminnego była wolą jednostki samorządu terytorialnego – Miasta K.. Wiążący wynik referendum wynikający z art. 65 ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym skutkował wycofaniem kandydatury K. z konkursu o organizację (...). Tym samym odpadał cel łączącej strony umowy. Zgodnie z treścią umowy zleceniodawca zlecił zleceniobiorcy realizację zadania publicznego związanego z ubieganiem się o organizację igrzysk w fazach aplikacji oraz kandydatury. Żadna z tych faz nie została zrealizowana. Strona powodowa jednostronnie zdecydowała o nierealizowaniu zleconego zadania, rezygnując z ubiegania się o organizację igrzysk już po złożeniu dokumentów w (...), uniemożliwiając jego ocenę przez ten organ, a tylko z realizacją tego zadania wiązał się obowiązek zapłaty dotacji. Była to dotacja celowa na **realizację zadania**. Celem umowy było dofinansowanie starań o organizację igrzysk, skoro strona powodowa jednostronnie odstąpiła od działania w kierunku realizacji celu umowy, zniweczyła jej cel, nie mogła skutecznie domagać się zapłaty przewidzianej w umowie dotacji. Taki wniosek wypływa chociażby z uregulowania umowy zlecenia w art. 734 i 735 k.c. Oceniając pod względem prawnym stan faktyczny należy stwierdzić, iż odpadła podstawa świadczenia przewidziana w umowie, co czyni żądanie pozwu bezzasadnym.

Należy też zwrócić uwagę, iż w dalszej części umowy strony postanowiły, iż niezakwalifikowanie się do fazy kandydatury skutkować będzie nieprzekazaniem III i IV transzy. Tym bardziej, jednostronne odstąpienie od realizacji fazy poprzedzającej „fazę kandydatury” zwalniało od obowiązku zapłaty transzy związanej z fazą aplikacji.

Nadto w przypadku rozwiązania umowy na mocy porozumienia stron (§ 11 pkt 3 - do czego nie doszło) strony nie przewidziały w ogóle możliwości domagania się przez zleceniobiorcę wypłaty jakichkolwiek środków zgodnie z harmonogramem wynikającym z umowy, przeciwnie - przewidziały ewentualny zwrot wypłaconych już środków, a jego zasady miał określać odrębny protokół. Wynikająca z dokumentów dołączonych do akt sprawy okoliczność, iż powód wykonał część zadań w ramach I fazy aplikacji nie może oznaczać, iż wykonał te czynności w kierunku osiągnięcia celu umowy – odstąpił bowiem od realizacji tego celu, a poczynione dotychczas wydatki należy uznać za bezcelowe.

Powód, jako podstawę swojego roszczenia wskazał na art. 49 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Tymczasem podstawą zawartej umowy i udzielonej dotacji była ustawa z dnia 8 listopada 2013 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej i jej art. 31 - zgodnie z którym, w roku 2014 minister mógł udzielić miastu K. dotacji celowej, na zasadach określonych w ustawie o finansach publicznych, w kwocie do 12 772 000 zł, na dofinansowanie zadania własnego z zakresu kultury fizycznej związanego z ubieganiem się, w fazach aplikacji oraz kandydatury, przez miasto K. wspólnie z regionem (...) po stronie polskiej i słowackiej o przyznanie roli gospodarza igrzysk w 2022 r. Było to zatem zadanie własne, a nie zadanie zleczone, o którym mowa w przytoczonym w uzasadnieniu pozwu art. 49 powołanej tam ustawy. Co więcej, powołany wyżej art. 31 odwołuje się wprost do zasad wynikających z ustawy o finansach publicznych. Artykuł 169 ust 2 pkt 4 ustawy o finansach publicznych nie tylko nie zezwala na wypłacenie dotacji, której domaga się powód, ale wprost stanowi o zwrocie części dotacji, która została wykorzystana niezgodnie

z przeznaczeniem. Wobec samowolnego odstąpienia od realizacji celu – organizacji igrzysk – żądanie pozwu należy uznać za niezgodne również z tą ustawą.

Z tych przyczyn powództwo podlegało oddaleniu w całości, a wynik sporu skutkował obciążeniem powoda kosztami postępowania stosownie do art. 98 k.p.c.